

# CHEMARE LA MISIUNE

**Textul biblic:**  
Matei 9:35-10:39

**Versetul cheie:**  
Matei 9:37, 38

**Ideea centrală a lecției:** Domnul Isus ne-a dat o poruncă să mergem cu Vestea bună a Evangheliei la cei pierduți și să fim gata să ne alăturăm celor care deja sunt implicați în misiune.

**Scopul lecției:** Să te încurajeze să fii gata de implicare în misiune atunci când auzi chemarea Domnului Isus.

## 1. Cea mai mare nevoie a lucrării misionare (Matei 9:35-38)

Modul în care Domnul Isus Și-a desfășurat lucrarea misionară în perioada activității Sale publice ne învață o importantă lecție despre planul lui Dumnezeu și despre prioritatea acestei lucrări. Domnul Isus nu S-a refugiat pe un vârf de munte sau într-o peșteră, ci El a umblat printre oameni propovăduindu-le Evanghelia, învățându-i și ajutându-i în nevoile lor (v. 35).

Atrage atenția asupra celor trei direcții principale ale lucrării misionare a Domnului Isus. Termenul „propovăduire“ poate fi tradus „a vesti ca un herald“. Heraldul era un dregător foarte important la curțile împăraților din Antichitate și Evul Mediu, care avea rolul de a face declarațiile oficiale ale împăratului. Heraldul era purtătorul de cuvânt al împăratului.

Propovăduirea Domnului Isus a fost despre Împărăția lui Dumnezeu: *propovăduind Evanghelia Împărăției* (v. 35). Aceasta a fost tema majoră a învățaturii Lui. Evanghelistul Matei folosește expresia „Împărăția cerurilor“ pentru că evanghelia lui s-a adresat evreilor și această expresie era mult mai explicită pentru ei.

Sunt două sensuri ale acestei expresii: unul figurat și unul propriu. În sens figurat, Împărăția lui Dumnezeu cuprinde viețile tuturor celor care și-au predat inima Domnului Isus. În sens propriu, ea face referire la Împărăția cerurilor, în care vor intra toți cei care în viața pe acest pământ L-au avut pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor al vieților lor.

Împărăția cerurilor reprezintă locul în care se face voia lui Dumnezeu și se manifestă autoritatea Lui. De fapt, cuvântul „împărăție“ poate fi tradus prin cuvântul „domnie“. Atunci când Domnul Isus a făcut referire la această Împărăție că a și venit deja, sensul acestor cuvinte era unul spiritual, făcând aluzie la viața celor care trăiesc în ascultare de Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu se extinde prin propovăduirea Cuvântului. Pe măsură ce Evanghelia mântuirii pătrunde în inima oamenilor și în măsura în care acele persoane decid să-L primească pe Domnul Isus, Împărăția lui Dumnezeu cuprinde și viețile lor.

## 2. Scopul lucrării misionare (Matei 10:1-8)

Ca și rezultat al nevoii urgente a propovăduirii Împărăției lui Dumnezeu, Domnul Isus Și-a chemat ucenicii și i-a trimis în lucrare (v. 1). Scopul uceniciei nu este rămânerea permanentă lângă Învățător, ci pregătirea pentru misiune.

Scopul vieții unui copil al lui Dumnezeu nu trebuie să fie doar propria-i fericire izvorâtă din siguranța mântuirii. Noi am fost mântuiți nu doar pentru a ne bucura în Casa lui Dumnezeu împreună cu ceilalți credincioși; ci, după ce căpătăm învățatură în ceea ce privește lucrarea de salvare a celor pierduți, Dumnezeu ne cheamă să-L slujim prin propovăduirea Vestii Bune tuturor celor care au nevoie să o audă.

Întrebă: De ce Domnul Isus a limitat misiunea ucenicilor Săi doar la poporul Israel, excluzând cetățile păgâne și cele samaritene (v. 5b, 6)? Răspunsul la această întrebare este multiplu și acoperă mai degrabă o latură practică a lucrării de misiune.

În primul rând, timpul de misiune în acel moment era limitat. Ucenicii nu ar fi putut să acopere o arie foarte extinsă de misiune, în această primă fază în care au fost trimiși de Domnul Isus.

În al doilea rând, experiența lor legată de misiune era limitată. Relațiile dintre iudei și neamuri erau foarte limitate în acea vreme, astfel că, în acel moment, ucenicii încă nu erau bine pregătiți să meargă cu Evanghelia la neamuri.

În al treilea rând, în suveranitatea Lui Dumnezeu a decis ca evreei să fie primii destinatari ai mesajului cu privire la Împărăția cerurilor. Chiar și apostolul Pavel, Apostolul neamurilor, menționează acest principiu al vestirii Evangheliei întâi iudeilor apoi neamurilor (vezi Romani 1:16). Așadar, trimiterea Domnului Isus a fost în întregime în acord cu planul lui Dumnezeu de propovăduire a Evangheliei mai întâi poporului ales.

Expresia „oile pierdute ale lui Israel“ ne ajută mai bine să înțelegem limitarea teritorială și națională a acestei prime misiuni. Chiar la începutul evangheliei lui, Ioan ne spune că Domnul Isus a venit „la ai Săi“ (Ioan 1:11). Poporul Israel a fost primul beneficiar al mesajului împăcării cu Dumnezeu prin Domnul Isus. Împietrirea lor a fost atât de mare, încât ei L-au respins și încă continuă să-L respingă pe Fiul lui Dumnezeu.

Expresia „Fără plată ați primit, fără plată să dați“ (v. 8b) subliniază natura harului în lucrarea de misiune. În fiecare moment noi trebuie să ne amintim de binecuvântările pe care le-am primit și de harul pe care Dumnezeu l-a arătat față de noi, iar lucrul acesta trebuie să ne conducă spre o slujire fără rezerve.

### 3. Sfaturi privind lucrarea misionară (Matei 10:9-15)

Subliniază caracterul lucrării misionare. Toți misionarii sunt dependenți de suportul financiar și material al altor credincioși. Lucrarea de misionariat este o chemare specială din partea lui Dumnezeu iar cei care răspund acestei chemări sunt conștienți de faptul că această lucrare se face numai prin sacrificiu și dedicare totală.

Secretul unei vieți binecuvântate este încrederea totală în Dumnezeu. Lucrul acesta este cu atât mai mult valabil pentru cei chemați în lucrare. Atât timp cât noi suntem gata să lucrăm pentru Domnul și să ne punem cu tot ce avem la dispoziția Lui, El ne promite că va purta de grijă tuturor nevoilor noastre.

Încurajează-i pe participanți să fie gata să se implice în lucrarea de misiune a Bisericii ori de câte ori li se cere, sau să fie gata să sprijine lucrarea de misiune atât din țara noastră cât și din alte părți ale lumii.

Întrebă: Care este înțelesul expresiei „să cercetați cine este acolo vrednic“ din versetul 11? Vrea Domnul Isus să sugereze aici meritul unor oameni de a primi Evanghelia în detrimentul altora? Cu siguranță că nu. Din perspectiva vestirii Evangheliei toți oamenii sunt egali, nu sunt unii mai meritoși să audă Cuvântul de cât alții. Sensul termenului nu este acela de a face o separare a oamenilor din perspectiva merituozității, ci din perspectiva disponibilității. Cei care își deschid inima cu bucurie să primească Cuvântul vestit sunt cei care se dovedesc vrednici cu adevărat să-l audă.

Același sens se regăsește și în versetul 13: *și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.* Sensul expresiei semnifică disponibilitatea oamenilor de a primi sau dimpotrivă, de a respinge Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când Cuvântul este primit în inima omului, odată cu mesajul Împărăției pătrunde și pacea lui Dumnezeu. Respingerea Cuvântului are ca și consecințe pierderea păcii, adică a împăcării dintre om și Dumnezeu prin Domnul Isus.

### 4. Încurajări privind lucrarea misionară (Matei 10:15-39)

Ultimul pasaj al acestei lecții conține o serie de încurajări menite să-i întărească atât pe ucenicii de atunci cât și pe noi astăzi, în momentele când va trebui să suferim pentru Numele lui Dumnezeu.

Suferința rezultată din mărturisirea Evangheliei este consecința alegerii de a-L urma pe Domnul Isus: *Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților; ca să slujiți de mărturie înaintea lor și înaintea Neamurilor* (v. 18). Duhul misionar este duhul mărturiei Domnului Isus.

Subliniază cuvintele Domnului Isus din versetul 20: *fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.* Cuvintele Lui sunt o încurajare pentru toți cei implicați în misiune. Mulți creștini își ascund teama de a-L mărturisi în spatele cuvintelor: „Eu nu știu ce să zic.“ Domnul Isus ne garantează faptul că în acele momente, Cel care ne va inspira ce trebuie să spunem va fi Duhul Sfânt.

În suferință are loc o identificare a noastră cu Domnul Isus. Înainte ca noi să suferim de dragul Lui, El a fost Cel care a suferit în locul nostru și pentru ca noi să fim salvați: *Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus decât domnul său* (v. 24).

Teamă este o cursă permanentă în calea celor chemați de Dumnezeu în lucrare. Avertismentul Domnului Isus din versetul 28 ne atrage atenția că mult mai dramatică este condamnarea veșnică cu consecințe iremediabile asupra sufletului, decât condamnarea temporară cu consecințe limitate asupra trupului: *Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.* Între frica de oameni și ascultarea de ei pe de o parte, și frica de Dumnezeu și ascultarea de poruncile Lui pe de altă parte, noi trebuie să alegem întotdeauna frica de Domnul.